

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

II. Quia in Matrem illam assumpsit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

2. Quia in Matrem illam assumpsit.

Quæ dignitas, & quæ beatitudo quanta sit docet *S. Anselmus lib. de excell. Virginis cap. 2.* Hoc solum de S. Virgine prædicari, quod Dei Mater est, excedit omnem altitudinem, quæ potest Deum dici vel cogitari potest, & altissimum quid habet ad cogitandum, & ruminandum mens humana. Nimur si beatius est dare, quam accipere, illa Deo dedit carnem & gloriam quodammodo externam, quæ per incarnationem acquisita, unde posset aliquo sensu dici causa Dei, Mater enim est causa Filii, Filius autem est Deus, unde aliquam præcellentiam, prioritatem & nobilitatem acquirit, quæ non modicè ex eo increscit, quia hunc Filium ipsa liberè elegit, ut pareret, quod alijs matribus non evenit, sed & Filius Matrem hanc sibi designavit, & ad hoc paravit, ut canit *Ecclesia Græca in Meneis 25. Martij hom. de Annunt.* Deus Virginem providentia singulari perfecit, ut sacra Virgo ab ipso vite suæ principio tam omnino existeret pura, quam esse puram decebat illam, quæ tanto bono id est Christo digna existeret. Id est, præseruavit à contradictione maculæ originalis. Ex quo etiam sanctitatem maximam infert. *Dion. Carthus. lib. 1. initio de laudib. B. V.*

Post præstantissima, ac excellentissima gratiæ dona, ac opera assumptæ humanitati à Verbo collata: primum excellentiæ gradum fortita sunt munera gratiarum Virgini donata. *Et subiicit:* Sicut non decuit naturam humanam, nisi pulcherrimè atque incomparabiliter decoratam assumi à Verbo, ita nullatenus dicendum fuit personam humanam effici Dei Matrem, nisi speciosissimè ac gloriosissimè ornatain, quantoper èrò ornatam inferre possimus ex *S. Thom. 3. part. q. 27. art. 5.* Unicuique datur gratia à Deo secundum hoc ad quod eligitur; electa verò Virgo est ad eandem Maternitatem, de qua *S. Bonavent. Specul. cap. 8.* docet. Virgo est Mater, quia majorem Deus facere non posset, majorem mundū facere potest Deus, Majus Cælū posset facere: majorem Matrem quam Matrem Dei facere non posset Deus.

Quod ipsum eti alio modo loquendi docet *S. Thom. 1. part. q. 23. art. 6. ad 4.* Humanitas Christi ex hoc quod unita est Deo, & B. Virgo quod est Mater Dei habent quandam dignitatem infinitam. Et certè plus fecit Deus Virgini faciendo Matrem, quam si fecisset Sororem. *Albertus Magnus Super missus cap. 180.* Major gratia non potest intelligi puræ creaturæ communicari, quam esse Dei Matrem. Major hæc dignitas est, quam si eam fecisset Sororem, quia hæc relatio est æqualium, Maternitatis est majorum. Et quoniam de relatione agimus, eam ex termino etiam æstimemus: Ut quanta sit Virgo ex fructu sui ventris cognoscatur, juxta dictum *Matt. 7. Ex fructibus eorum cognoscetis eos.*

Et ita argumentatur Basilius Seleuc. orat. de Annunt. Si Petrus ob id B. appellatur, regnique cælorum claves fortitus est, quia Christum Dei Filium palam confessus est: quomodo ea super omnes prædicanda non est, quæ illum parere meruit, quem ille confessus est. Utrumque collegit. S. Thom. de Villa nova serm. 3. de Nativ. Virginis. Antequam conciperet Filium Dei, jam idonea erat, ut esset Mater Dei, sed qualis est hæc dignitas? utique habet quandam infinitatem esse Matrem infinit. & omnipotentis. Quæ autem excellentia, quæ perfeccio, quæ magnitudo decuit eam, ut esset Mater Dei! hic jam filia lingua carnis, excedit enim intellectum & loquaciam magnitudo Virginis, non solum nostram, sed etiam suam; fecit mihi inquit, magna qui potens est, sed quam magna nescio, an ipsamet valeat comprehendere. Unde melius eam silentio veneretur, sicut scriptum est Psal. 48. Tibi silentium, laus, secundum translationem Chaldaicam. Ubi dicimus. Te decet hymnus in Sion quæ verè omnis laus silentium est, & cum finierit homo laudare, tunc incipit, imò nec locutus est, propter quod S. Evangelista de laudibus ejus silent, quoniam ineffabilis est ejus magnitudo, satis fuit de ea dicere, de qua natus est Jesus.

Et S. Bernard. serm. signum magnum. Quod verus Deus, & homo prodixit ex Maria abyssus est luminis, nec facile dixerim, quod vel Angelicus oculus ad hujus fulgoris vehementiam non caliget. S. Bernardin. tom. 2. serm. 51. art. 3. cap. 1. Tanta fuit perfectio Virginis, ut soli Deo cognoscenda reservetur, juxta illud Eccles. 1. p. 1. creavit me in spiritu S. vidit, numeravit & mensus est, scilicet ipse Deus solus.

3. Quia Dominam illam sibi certo modo constituit.

Gerson. serm. de Annunt. Hodie Domina nostra altius nomen accepit & perfectius quod esse possit homini post nomen Filii; & est, quod Mater Dei dicatur, melius eam appellare non possumus, quoniam per hoc habet veluti authoritatem, & naturale Dominium ad totius mundi Dominum, & à fortiori ad omne id quod huic subjectum est Domino, ita quod in nomine suo omnia flectantur, in cælo & in terra, & in inferno, per hoc accepit plenitudinem gratiæ non solum pro se, sed etiam pro omnibus hominibus. Sed pridem hoc Dominium expressit S. Lucas cap. 2. cum dixit. Et erat subditus illis.

Quod S. Bernardus admiratur serm. 5. super missus. Ille cui Angeli subditi sunt, cui Principatus & potestates obediunt, subditus erat Mariæ! nec tantum Mariæ, sed etiam Josepho propter Mariam! Ricardus lib. 1. cap. 5. hoc ipsum expressit. Maria maior aliquid cæteris hominibus sanctis fortita est, ut non solum ipsa subjeceretur voluntati Domini, sed etiam Dominus voluntati ipsius, ut per hoc meritò diceretur Dominus esse cum ea.

Quantum